

[Henning Philipsen.]

anden form for bank i dette land end det, man for nærværende kender som Privatbanken og sparekasserne. Man har også en opbygning af en bank i dette land, som hedder Andelsbanken, hvis principper jeg gerne vil henstille til ministeren at prøve at tage med ind i sine overvejelser, for her har man jo et helt andet ejerforhold, idet det her simpelt hen er sådan, at én mand har én stemme og intet som helst hverken mere eller mindre. Det synes jeg er meget væsentligt i denne forbindelse.

Handelsministeren (Erling Jensen): Når hr. Henning Philipsen i sit spørgsmål spørger, om den påtænkte fusion mellem Privatbanken og Sparekassen Nordjylland kan gennemføres med hjemmel i bestående lovgivning om banker og sparekasser, må mit svar som allerede nævnt blive ja. Loven vil som sådan ikke være til hinder herfor, men som også tidligere sagt skulle fusionen i givet fald godkendes af handelsministeren.

Må jeg bortset fra at henvise til min besvarelse af de to tidligere spørgsmål tage et par konkrete spørgsmål op, som hr. Henning Philipsen rejser i sin motivering. Dels synes jeg, jeg skal sige, at af de 15 sammen slutninger, jeg nævnte før, hvor en sparekasse er fusioneret ind i en bank, er halvdelen fusioneret med Andelsbanken og den andel halvdel med andre banker opbygget som traditionelle aktieselskaber.

Må jeg også om hr. Henning Philipsens bemærkninger om den kreds, der træffer beslutning på en sparekasses vegne, sige, at uanset at jeg ikke har nogen som helst grund til at trække et enkelt medlem af et enkelt selvsupplerende tilsynsråd ud og kritisere dets opførsel, forekommer det mig, at selve systemet hører en anden tid til. Derfor er det min opfattelse, at en ny fælleslovgivning for banker og sparekasser definitivt må afvikle begrebet selvsupplerende bestyrelse og skabe et bredt grundlag for, at sparerne kan komme til at udtrykke sig ved en kompetent forsamling, de selv har valgt, og som

de føler repræsenterer dem på et bredere grundlag, end en selvsupplerende bestyrelse efter sit begreb naturligt vil kunne.

Henning Philipsen: Jeg takker ministeren for svaret og har med tilfredshed bemærket mig i særdeleshed ministerens sidste bemærkninger. Jeg er enig i, at dette ikke drejer sig om enkeltpersoner, men jeg er særdeles tilfreds med, at vi får systemet med disse selvsupplerende tilsynsråd afskaffet.

Jens Peter Jensen: Jeg synes, det er helt festligt, at vi nu får spørgetiden brugt på den rigtige måde, nemlig med de muligheder der er til at få tingene belyst. Når den højtærede handelsminister svarer bekræftende på hr. Henning Philipsens spørgsmål, om den påtænkte fusion kunne gennemføres med hjemmel i bestående lovgivning om banker og sparekasser, så er svaret også efter min mening korrekt. Når ministeren føjer til, at fusionen i givet fald skulle godkendes af handelsministeren, er det også korrekt. Men så melder sig spørgsmålet: betyder ministerens bemyndigelse til at godkende en fusion ikke samtidig, at ministeren kan sige nej? I modsat fald ville bemyndigelsen jo ikke have nogen realitet.

Nu talte den højtærede minister om, at der er foregået 15 fusioner, og det giver mig anledning til at spørge, om ikke handelsministeren vil bekræfte, at han er bemyndiget til at afstå fra at godkende en fusion, uden at dette under henvisning til tidligere afgørelser kan opfattes som magtfordrejning. Mener ministeren ikke, at afgørelsen er selvstændig fra sag til sag?

Handelsministeren (Erling Jensen): Jeg skal allerførst sige til hr. Jens Peter Jensen, at jeg ville være meget utilbøjelig til at administrere love, der ikke indeholdt en reel bemyndigelse, og jeg er ganske enig med ham i, at der ligger en reel bemyndigelse til at sige nej. Men spørgsmålet om, hvorfor der siges nej, kunne indeholde en magtfordrejningsproblematik. Der skal siges nej af